

Et nyt Vidnesbyrd om det ugunstige Indtryk, den har gjort, har jeg set i et engelsk meget anset Finanstidsskrift, „Financial Times“, der bringer en Artikel, som hedder Danmarks Finanser, med følgende mærkværdige Underoverskrift: „Kronisk Underskud forårsaget ved socialistisk Lovgivning“. Artiklen begynder med, at den danske Finansministers aarlige Rapport har gjort et meget ugunstigt Indtryk i Finans kredse, det danske Budgets tidligere finansielle Fasthed er allerede i mange Aar gradvis vegen for en Tilstand af næsten kroniske Underskud, og skønt Danmarks nationale Kredit, hvad der fremgaar af den lave Rentefod, hvortil Landet er i Stand til at laane paa fremmede Markeder, endnu er udmærket, er det klart, at hvis de nuværende aarlige Underskud stadig fortsættes, maa den danske Kredit til sidst lide derunder. — Efter en Oversigt over disse aarlige Underskud gaar Artiklen dernæst over til at søge Grundene dertil og taler om de Ting, som ogsaa ere omtalte i „Le Temps“s Artikel, bygget paa Rapporterne: Bankkrisen osv. „og“, staar der videre, „den socialistiske Politik, der i adskillig Tid er ført af den danske Regering“. Og senere tales der om, at alting var meget gunstigt før, men med Regeringens almindelige Politik, der var baseret paa socialistiske Principper, paa at inødekomme det store Flertal af Arbejdsvelgere, skete der en Forandring i Landets finansielle Velstand. Artiklen slutter med at sige, at man maa haabe, at den nuværende Tilstand kun er af forbigaaende Natur, og at den danske Regering vil gøre meget for at hjælpe til en Forbedring af Stillingen ved en Politik af større Økonomi og absolut mindre Ekstravagance i Bestræbelsen for at forbedre Stillingen for de arbejdende Klasser. Jeg vil gerne forhøre mig hos den højtærede Finansminister om, hvorvidt denne Artikel kan tænkes at hvile paa Udtalelser i nogen fra den højtærede Regering udsendt Meddelelse om Danmarks finansielle Stilling. Ja, den højtærede Finansminister smiler ganske afvisende, men der er i denne Artikel noget af den samme Tendens, som vi gentagne Gange have sporet hos den højtærede Finansminister og hans Parti her i Tinget, nemlig, at Grunden til vor finansielle Misère er en Række af Foranstaltninger af social Natur, som vi have været inde paa, og enkelte Medlemmer tilføje: som vi have været for langt inde paa. Det forekommer mig derfor ikke helt usandsynligt, at der i Rapporter, af-

gaaede fra den danske Regering, findes Udtryk, som naturligvis ikke betegne Regeringens egen Politik som socialistisk, men som har vildledt vedkommende Korrespondent. Der er her Tale om en Korrespondance fra Paris, som er Hovedcentret for Opmærksomheden overfor den danske Stats finansielle Tilstand.

Disse Udtalelser om det ugunstige Indtryk, som er frembragt ved den højtærede Finansministers aarlige Rapporter, kunde synes at true Regeringens Laanepolitik. Maa jeg i denne Forbindelse spørge den højtærede Finansminister, om han vil oplyse, hvorvidt hans Standpunkt til Stadighed er dette, at Danmark „vel ikke er laansøgende, men derimod nok villigt til at modtage Tilbud om Laan“ — en meget fornem Distinktion, der viser, at den højtærede Finansminister har lært noget af Don Ranudo, nemlig at „bevare en adelig Holdning selv i Trængsler“.

I øvrigt vil jeg om disse Meddelelser til Udlandet sige, at det er uheldigt, at vi ere saa ubekendte med dem, og at de ikke af Regeringen selv forelægges for Rigsdagen. Vi erfare nu, at der faktisk aarlig afgaar Rapporter til Udlandet om vor finansielle Stilling. Det vilde da være naturligt, selv om disse ikke indeholdt noget til Vejledning for os, at vi dog saa, hvorledes Regeringen korresponderede med Udlandet om saadanne Ting. Overhovedet erfare vi intet om vort Diplomatis Virksomhed. Blaa Bøger og saa fremdeles kende vi ikke til, og vi have heller ikke saa megen Udenrigspolitik, at der ofte er Anledning til at fremdrage den. Men naar der afgives aarlige Meddelelser til Udlandet om vor finansielle Tilstand, forekommer det mig, at der burde til Danmarks Rigsdag gives Meddelelser om, hvad der udsendes. Om man vil trykke dem i Bøger med blaat Omslag, eller man vil trykke dem paa blaat Papir i Vekselformat, er mig ganske det samme, naar vi blot faa dem.

Men den Omstændighed, at Ministeriet af indre eller ydre Grunde har fundet det nødvendigt at ændre sin antydede Taktik: at søge Respit indtil næste Efteraar, kan ikke gøre det tvingende nødvendigt for Rigsdagen at følge denne Taktik. Det forekommer mig, at Stillingen til enhver Skattelov og ethvert Sæt af Skattelove maa bero paa det nøjeste Kendskab til Statens finansielle Stilling og dernæst paa det nøjeste Kendskab til den samlede Plan for Indtægternes Tilvejebringelse: Hvor meget kræves der Dækning for, og paa hvilken